

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către lichidatorul Societății Comerciale „Multievo” Societate cu Răspundere Limitată, Ion Popa

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății Comerciale „Iursa-Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, prin care a fost respinsă cererea administratorului insolabilității Societății Comerciale „Multievo” Societate cu Răspundere Limitată, Ion Popa cu privire la repunerea în termen și validarea creanței față de Societatea Comercială „Iursa-Com” Societate cu Răspundere Limitată

constată:

La 05 decembrie 2007, SC „Iursa-Com” SRL a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, cererea introductivă a fost admisă spre examinare și desemnat în funcția de administrator provizoriu ÎI „Cojocar Vladimir”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013, a fost intentat procesul de insolabilitate în privința SC „Iursa-Com” SRL și desemnat în calitate de administrator al insolabilității ÎI „Cojocar Vladimir”, deținător al certificatului de perfecționare profesională nr. 14981 din 08 aprilie 2010.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2013, a fost dispusă intentarea procedurii de faliment în privința SC „Iursa-Com” SRL, cu dizolvarea debitorului.

La 28 ianuarie 2016, administratorul insolabilității SC „Multievo” SRL, Ion Popa a depus cerere cu privire la repunerea în termen și validarea creanțelor față de SC „Iursa-Com” SRL.

În motivarea cererii a indicat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău nr. 2i-186/15 din 27 iulie 2015, a fost intentată procedura de insolabilitate față de SRL „Multievo”. Iar, în cadrul derulării procesului de insolabilitate și în urma

verificării datelor de evidență contabilă a SC „Multievo” SRL, a constatat că SC „Multievo” SRL deține o creanță față de SC „Iursa-Com” SRL în mărime de 55647,67 lei, formată în urma neonorării de către SC „Iursa-Com” SRL a obligațiilor pecuniare față de SC „Multievo” SRL.

Ca urmare, remarcă că la 09 decembrie 2015 a înaintat o somație de înființare a poprii, însă a fost informat de către lichidatorul SC „Iursa-Com” SRL, Vladimir Cojocaru, că în privința SC „Iursa-Com” SRL a fost intentată procedura de faliment, cu dizolvarea acesteia.

Obiectează că administratorul procesului de insolabilitate a SC „Iursa-Com” SRL nu a respectat procedura de notificare a creditorului SC „Multievo” SRL, așa cum prevede art. 35 alin. (4) din Legea solvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, motiv pentru care societatea SC „Multievo” SRL nu a cunoscut despre intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Iursa-Com” SRL.

Solicită repunerea în termen de admitere a creanțelor, admiterea cererii de validare a creanțelor SC „Multievo” SRL față de SC „Iursa-Com” SRL în sumă de 55647,67 lei, cu includerea acestora în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SC „Iursa-Com” SRL.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, a fost respinsă cererea administratorului insolabilității SC „Multievo” SRL, Ion Popa cu privire la repunerea în termen și validarea creanței față de SC „Iursa-Com” SRL.

La 07 iulie 2016, lichidatorul SC „Multievo” SRL, Ion Popa a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolabilitate, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii cu privire la repunerea în termen și validarea creanței față de SC „Iursa-Com” SRL.

În motivarea recursului a invocat că administratorul procesului de insolabilitate a SC „Iursa-Com” SRL nu a respectat procedura de notificare a creditorului SC „Multievo” SRL, în conformitate cu art. 35 alin. (4) din Legea insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, motiv din care menționează că administratorul SC „Multievo” SRL nu a cunoscut despre intentarea procesului de insolabilitate față de SC „Iursa-Com” SRL.

Relevă că potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce, debitorul SC „Iursa-Com” SRL la data de 01 ianuarie 2016, are o datorie față de SC „Multievo” SRL în mărime de 55647,67 lei.

Obiectează că instanța de insolabilitate nu a dat apreciere faptului că SC „Iursa-Com” SRL recunoaște prin semnarea actului de verificare din 01 ianuarie 2016, existența datoriei.

Consideră că instanța de insolabilitate urma să ia în calcul că procesul de insolabilitate față de SC „Multievo” SRL a fost intentat la 27 iulie 2015 și anume după această dată administratorul a acționat în vederea consolidării masei debitoare, acțiuni care s-au soldat în ultimă instanță cu semnarea actului de verificare.

Prin prisma circumstanțelor invocate, consideră că SC „Multievo” SRL, în proces de insolabilitate, urmează a fi repusă în termen. Totodată, invocă că

omiterea termenului nu este temei de stingere a obligației recunoscută de intimat, raporturi juridice reglementate de Titlul I, Capitolul VII Cod civil.

La 17 august 2016, lichidatorul SC „Iursa-Com” SRL, Vladimir Cojocaru a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către lichidatorul SC „Multievo” SRL, Ion Popa.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților, la 27 iunie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 20), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de insolvabilitate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum denotă actele cauzei, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013, a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SC „Iursa-Com” SRL.

Este cert și faptul că la 28 ianuarie 2016, administratorul insolvabilității SC „Multievo” SRL, Ion Popa a depus cerere cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor și admiterea cererii de validare a creanțelor SC „Multievo” SRL în sumă de 55647,67 lei, cu includerea acestora în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SC „Iursa-Com” SRL.

Ca urmare, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, a fost respinsă cererea administratorului insolvabilității SC „Multievo” SRL, Ion Popa cu privire la repunerea în termen și validarea creanței față de SC „Iursa-Com” SRL.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că soluția adoptată de instanța de insolvabilitate este una întemeiată, bazată pe prevederile legale aplicabile la caz.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs va reține că, într-adevăr prevederile art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, stipulează că la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana

creditorului sau de obiectul creanței ori *dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului*, instanța de insolvabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Instanța de recurs relevă, însă, că aceste prevederi legale nu au relevanță la caz, fiind cert că procesul de insolvabilitate față de SC „Iursa-Com” SRL a fost intentat prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013, prin urmare sub imperiul Legii insolvabilității nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001.

Iar conform art. 19 din Legea insolvabilității nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001, dispozitivul hotărârilor și încheierilor instanței de judecată urmează, conform prezentei legi, să fie publicate de ea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Cheltuielile de publicare se atribuie la cheltuielile de judecată. Instanța de judecată poate dispune publicarea dispozitivului hotărârilor și încheierilor și în ziarele locale din zonele unde debitorul își are sediul sau sânt concentrate sediile celor mai mulți creditori. *Notificarea participanților conform alin. (1) și (2) se consideră efectuată după expirarea a 2 zile de la publicare. Notificarea participanților conform prezentului articol se consideră suficientă pentru dovada citării chiar dacă prezenta lege prevede și o altă modalitate de notificare.*

Cu referire la norma de drept citată, este incontestabil că Legea insolvabilității nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001, în vigoare la momentul intentării procesului de insolvabilitate în privința SC „Iursa-Com” SRL, nu prevedea procedura de notificare a creditorilor de către administratorul insolvabilității, cu privire la înaintarea creanțelor față de debitorul insolubil, ci doar prin publicarea în Monitorul Oficial.

Ca consecință, circumstanțele menționate indică cert că exigențele cu privire la notificarea creditorilor SC „Iursa-Com” SRL au fost realizate, conform prevederilor legale în vigoare la acel moment, fapt ce indică la netemeinicia solicitării administratorului insolvabilității SC „Multievo” SRL, Ion Popa cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor.

Or, rațiunile mai sus menționate, indică cert că SC „Multievo” SRL, trebuia să cunoască despre intentarea procedurii de insolvabilitate în privința SC „Iursa-Com” SRL și să acționeze în conformitate cu prevederile Legii insolvabilității nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001.

Nici argumentele recurentului în sensul că procesul de insolvabilitate față de SC „Multievo” SRL a fost intentat la 27 iulie 2015 și doar după această dată administratorul insolvabilității a acționat în vederea consolidării masei debitoare, acțiuni care s-au soldat cu semnarea actului de verificare a decontărilor reciproce din 01 ianuarie 2016, prin care SC „Iursa-Com” SRL recunoaște existența datoriei, nu constituie temei de casare a încheierii recurate.

Asta deoarece, împrejurările date nu justifică înaintarea tardivă de către SC „Multievo” SRL a cererii de validare a creanțelor față de SC „Iursa-Com” SRL.

Față de cele ce preced și având în vedere că încheierea instanței de insolvabilitate este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul Societății Comerciale „Multievo” Societate cu Răspundere Limitată, Ion Popa.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății Comerciale „Iursa-Com” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu